

Подиръ всичкото изложено, считаме за необходимо да кажемъ, че въ събранитѣ свѣдѣния, безъ съмнение ще се намѣретъ нѣкой повѣрности. Но съ заявяване на това, ний не искаме да молимъ снисхождение у благо-склонни читателъ; нашето намѣрение въ този случай е, да приканимъ всички близки поз-найници и съучастници на покойнитѣ, на които е мила памятьта за загинжитѣ юнаци, да се притекжтъ и исправетъ или допълнетъ това, което е испуснато или изложено не вѣрно.

За не лишне считаме да споменемъ въ този случай и за това обстоятелство, какъ много пжти, даже и при най-старателно испитвание, вмжкванието на грѣшки е неизбѣжно. Причини за това има много, но най-главната бѣ, крайно ограниченото число на офицеритѣ въ нашитѣ рѣти, прѣзъ врѣме на войната. Единственни очевидци на всичко сж били войницитѣ — повечето неграмотни, а всѣкой знай, какъ неграмотенъ човѣкъ си припомне събитията. По този причини, ний, много